

V A Š K I N U K A S

Vaškų gimnazijos laikraštis. 2018 m. lapkritis - gruodis

Lapkričio- gruodžio mėnesiais dar vyko:

Tolerancijos diena

Diena be smurto.

Įvairios ugdymo dienos ir atskirų klasių išvykos.

Adventiniai renginiai ir rekolekcijos.

ŠIAME NUMERYJE

- *Redaktoriaus žodis*
- *Rokas Kaziliūnas apie „Marabu“*
- *Kornelija Simonaitytė apie konkursą „Eilėraščio menas ir jo interpretacijos“*
- *Deimantė Juknevičiūtė apie matematiką ir mandalą*
- *Irmantas Butka apie dešimtokus*
- *Mažųjų ketvirtokų puslapis*

Redakatoriaus žodis

Tomas Dževečka

Įpusėjus mokslo metams ir artėjant Kalėdoms bei naujiesiems metams išeina antrasis šių mokslo metų „Vaškinukas“. Galime trumpam pasikalbėti, kas per tą laikotarpį atsitiko mūsų gimnazijoje.

Gimnazijoje tikrai būta gana daug įvykių. Viena iš man labiausiai patikusių švenčių, tai tolerancijos diena. Įveikęs labirintą į žmogaus širdį prie jos rasi spyną, kurią atrakinsi simboliniu raktu. Raktas ir buvo šių metų tolerancijos dienos simbolis. Kiekviena klasė turėjo pagaminti raktą ir jį pristatyti. Prie to paties buvo ir kitokių užduočių. Reikėjo prisegti geltoną kaspiną minint „Dieną be smurto“. Taip pat visai neseniai, lapkričio pabaigoje, mus aplankė Lietuvos kariuomenės Panevėžio regioninio karo prievolės ir komplektavimo skyriaus Biržų poskyrio viršininkas št. seržantas ir vedė paskaitėlę apie kario profesiją, privalomą pradinę karo tarnybą bei praktiškai patikrino ir pamokė karinių komandų I – IV klasių mokinius. Taip pat I – IV klasių mokiniai dalyvavo matematikos olimpiadoje, ne vieną laimėjimą pasiekė gimnazijos sportininkai.

Besveikinant visus ko nors pasiekusiuosius bendramokslius nesinori pamiršti ir tų, kurie kol kas gal ir niekuo nepasižymėjo, bet tikiu, kad yra ne mažiau gabūs ir talentingi. Juk kiekvienas mokinys – asmenybė. Na o šiame numeryje rasite straipsnių apie daug ką. Rokas Kaziliūnas aprašo Vaškuose gerai žinomą reiškinių „Marabu“. Roko straipsnyje daugiau apie tai, kas „Marabu“ yra pačiam autoriui. Deimantė Juknevičiūtė pasakoja apie savo projektinio darbo renginį „Matematika ir mandala“, bendraklasis Irmantas Butka pasidomėjo, kur planuoja mokytis kai kurie dešimtokai. Įdomus ir devintokės Kornelijos Simonaitytės pasakojimas apie neseną Vaškų kultūros namuose vykusį renginį, skirtą profesorei Vandai Zaborskaitei atminti. Tad informacija aktuali kiekvienam mūsų, juk smagu prisiminti, kas vyko. Kaip ir praeitame numeryje puslapį skyrėme ir mūsų mažiausiems. Šįkart tai mažieji ketvirtokai. Yra ir daugiau tekstų.

Baigdamas galiu drąsiai pasakyti, kad mūsų gimnazija nemiega, yra daug įdomių žmonių, vyksta daug veiklų, tereikia tik jose dalyvauti! Smagaus skaitymo.

Relaksacinė pamoka „Matematika ir mandala“

Deimantė Juknevičiūtė

Gruodžio 14 dieną 11 val. Vaškų gimnazijos aktų salėje vyko 2 relaksacinės pamokos, kurių tema buvo „Matematika ir mandala“. Pirmoje pamokoje dalyvavo pradinių klasių

mokiniai, antroje – vyresniųjų klasių mokiniai. Pamoką vedžiau aš, III g klasės mokinė Deimantė Juknevičiūtė, kartu su savo projektinio darbo vadove matematikos mokytoja Nida Butėniene. Mums labai pagelbėjo spec. pedagogė Kristina Prakopienė. Šioje šiek tiek neįprastoje pamokoje mokiniai susipažino su mandalų atsiradimo istorija, jų reikšme. Susipažino, kaip matematika siejama su mandalomis, aptarinėjo įvairiausių rūšių mandalas, jomis džiaugėsi. Per abi pamokas mokiniai atliko kūrybinį darbą – spalvino pačių išsirinktas jiems patinkusias mandalas įvairiausiomis spalvomis ir jų atspalviais. Pamokų pabaigoje vyko aptarimas, mokiniai džiaugėsi bendravimu ir bendradarbiavimu, visiems patiko kitokios pamokos. Tai buvo mano projektinio darbo dalis.

Šių pamokų - renginio pabaigoje mokiniai vaišinosi saldainiais, dalyvavusioms klasėms buvo įteiktos padėkos.

Apie „Marabu“

Rokas Kaziliūnas

Marabu. O kas yra tas *Marabu*? Jei kas nors to paklaustų, kažin ar daug kas atsakytų. Galbūt sakytų, kad čia toks Afrikos gandas. Bet ne tik. Vienas kitas žmogus gali atsakyti ir kitaip. Kai kuriems gal kils asociacijų su Vaškų kultūros namais. Taip, *Marabu* ir yra Vaškų kultūros namai. Tuo žodžiu yra pavadinta miestelio muzikos grupė. Ir čia veikianti jaunimo organizacija, ir...

Vadovo pravardė. Ir iš tiesų, jei nebūtų tos pravardės, nebūtų ir tokio ryškaus pavadinimo.

Marabu yra tai, kas atitraukia jaunimą nuo mobiliųjų telefonų ir kompiuterio monitoriaus. Atitraukia ir nuo betikslio šlaistymosi gatvėmis. Visokie vaikai, paaugliai ir net vyresni susirenka Vaškų „kultūrėje“ pilni pasiryžimo dirbti. Dirbti tai, kas sutelkia mus į vieną bendriją, kur žmonės gali save realizuoti kokioje nors veikloje. Tai gali būti piešimas, gali būti muzikavimas ar folkloro veikla. Kad ir kuo beužsiiminėtum yra svarbu tobulėti, nesėdėti vietoje, išmokti ką nors daryti, o po to daryti vis geriau. Tai ypatingai ryšku muzikinėje veikloje. Jei netobulėsi, nieko ir nepasieksi. O juk norisi ką nors parodyti žmonėms, parodyti, kad tikrai kažką sugebi. Ir pakonkuruoti su kitais muzikantais. Norisi ir ką nors laimėti. Tas pats ir teatre. Yra labai smagu per repeticijas ir tada, kai kur nors išvažiuoji, ar koncertuoti, ar vaidinti spektaklyje. Taigi *Marabu* yra ir teatras.

Beužiiminėdamas visa ta veikla, bekeliaudamas po įvairias vietas su pasirodymais susipažįsti su naujais tavo gyvenime žmonėmis, susidraugauji. Taip ir plėti savo akiratį skatinamas šios tokios motyvacijos. Galbūt tave motyvuoja tavo draugai, gal broliai, sesuo, net mama, juolab kad mano atveju, vos ne visi laiką leidžiam „kultūrkėj“. Ir paties vadovo savybės traukia jaunimą kaip magnetas metalą. Vėlgi, jei jau esi įklimpęs į šį reikalą, tai tampa lyg kokią pareigą, nes kiti žmonės tave prisimena ir tarsi laukia, kad būsi, kad kažką veiksi. Pats tampa šio reikalo dalimi. Pradedi eiti kiekvieną dieną, nejučiomis pamiršti visus telefonus. Pasireiškia tavo lojalumas visai *Marabu* bendrijai.

Gali būti ir blogų momentų. Tarkim, tėvų įtarumas ar panašiai. Bet pasakysiu, tėvams tikrai nėra ko rūpintis. Jų vaikas visada bus prižiūrėtas ir tikrai jo mokslai nenukentės, net jei ir atrodo, kad pamokoms skirs mažiau laiko. O visokie kitokie įgūdžiai ir gerų draugų ratas tik prasiplės.

Dar vienas labai daug kuo svarbus dalykas yra renginiai, koncertai, konkursai.

Labiausiai išskirti iš visko, kas vyksta Vaškuose galima du iš jų. „Lietuviškos dainos konkursą“, ir dainuojamosios poezijos vakarą „Nemiga naktį“. Į pirmąjį susirenka muzikos grupių iš daugelio Lietuvos regionų, o „Nemiga naktį“ sutraukia aplinkinių gyvenviečių bardus ir yra gal net labiau žinoma. Poezijos skaitymai ir dainos trunka nuo vėlaus vakaro iki gilių sutemų. Visuomet į renginį ateina daug žmonių iš viso miestelio, jaučiasi tokia tikra, graži šventė, Ir tai taip pat yra *Marabu*.

Konkursas Profesorei V. Zaborskaitei atminti

Kornelija Simonaitytė

Gruodžio 14 dieną, penktadienį, 10:00 val. prasidėjo Vaškų Vandos Zaborskaitės bibliotekos jubiliejiniai renginiai. Vyko Profesorės Vandos Zaborskaitės asmeninės bibliotekos, dukros Virgilijos Stonytės dovanotos Vaškams, atidarymas. Su džiaugsmu ir garsiais plojimais prof. Vandos Zaborskaitės biblioteka buvo oficialiai atidaryta.

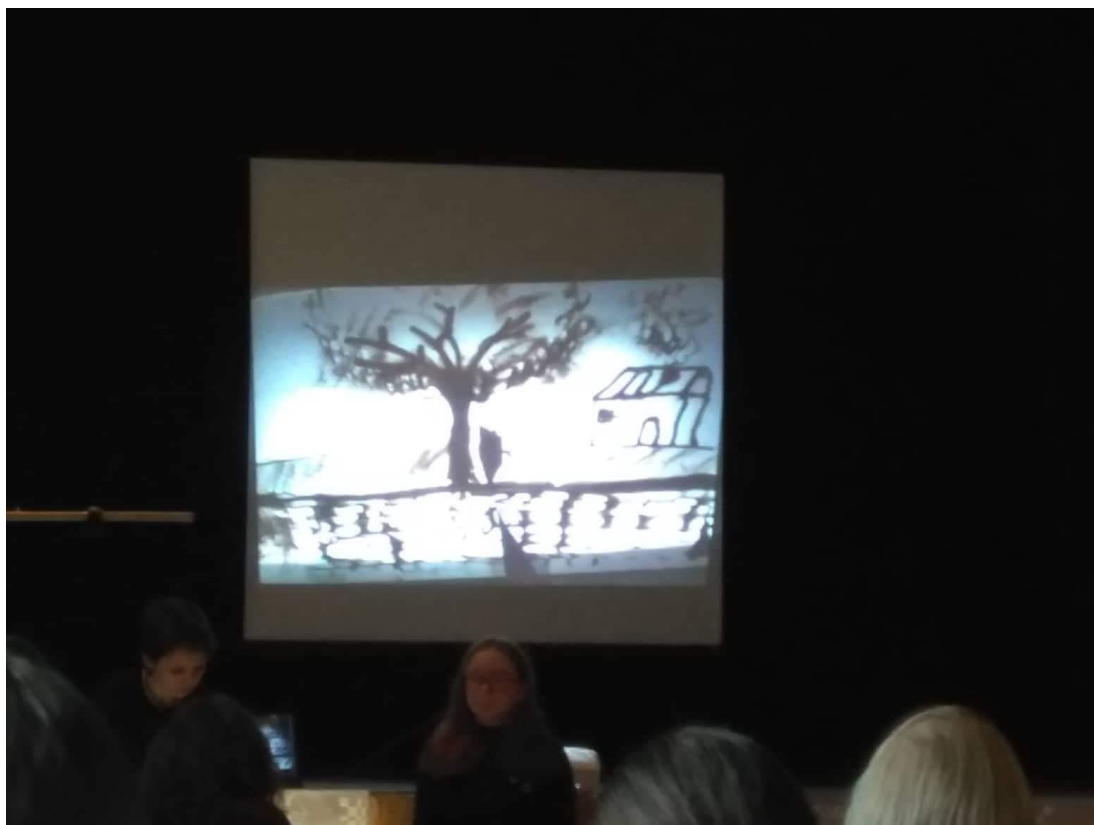
10:30 val. vyko tradicinis respublikinis moksleivių konkursas „Eilėraščio menas ir jo interpretacija“. Vanda Zaborskaitė yra kartą sakiusi, jog „poezijai nereikia tarpininkų. Ji pati paliečia jausmus ir vaizduotę, pažadina minties gyvenimą, džiugindama ir praturtindama žmogų“. Šiame konkurse dalyviai iš įvairių mokyklų turėjo paruošti įdomią interpretaciją pagal išsirinktą poezijos kūrinį. Konkurse dalyvavo mokiniai iš Akmenės gimnazijos, Pasvalio Petro Vileišio gimnazijos, Panevėžio J. Balčikonio gimnazijos, Vaškų gimnazijos. Renginio dalyviai nenuvylė savo kūrybingumu. Dalyviai parodė jų pačių darytus vaizdo įrašus, grojo instrumentais, šoko, dainavo, išsamiai nagrinėjo kūrinius ir užsiėmė piešimu. Taip pat buvo piešinių parodėlė, kuri suteikė renginiui papildomų spalvų.

Konkurso dalyvius vertino komisija, kurią sudarė komisijos pirmininkė Virgilija Stonytė, Lietuvių literatūros ir tautosakos instituto rankraštyno vedėjas Virgilijus Gasiliūnas,

Kėdainių Atžalyno gimnazijos lietuvių kalbos mokytojas ekspertas Stasys Apynis, Pasvalio r. savivaldybės švietimo ir sporto skyriaus vyriausioji specialistė Vida Stokienė, Pasvalio muzikos mokyklos direktorė Bronislava Mainonienė, Vaškų gimnazijos direktorės pavaduotoja ugdymui, Pasvalio r. savivaldybės tarybos narė Jurgita Vaitiekūnienė, Pasvalio muzikos mokyklos dailės mokytoja ekspertė Nerutė Čiukšienė, Vaškų Vandos Zaborskaitės bibliotekos vyriausioji bibliotekininkė Aldona Oniūnienė. Dalyviams pristačius savo pasiruoštas interpretacijas komisija sprendė, kam atiteks prizinės vietos. Tuo metu dalyviai iš svečiai vaišinosi užkandžiais ir saldėšiais.

Po ilgų svarstymų komisija apdovanojo prizinių vietų laimėtojus, jų mokytojus ir dalyvius. Švenčių artėjimo proga kiekvienai konkurso nominacijai buvo nutarta paskirti po du nugalėtojus. I vietos: Vaškų gimnazijos Rugilei Aniūnaitei ir Kornelijai Simonaitytei už kūrybinį darbą „Lietus smėlyje“ ir Akmenės gimnazijos mokinei Kotrynai Vaitkevičiūtei už teksto interpretaciją „Strofa Simonui Daukantui“. II vietos: Panevėžio Balčikonio gimnazijos mokinei Simonai Vėtaitei už piešinį „Gyvenimo mezginyš“ ir Pasvalio Petro Vileišio gimnazijos mokinei Aistei Židonytei už piešinį „Erdvė ir laikas“. III vietos: Biržų „Saulės“ gimnazijos mokinei Ievai Baronaitei už rašinį „Saulės motyvas Broniaus Krivicko kūryboje“ ir Pasvalio r. Joniškėlio Gabrielės Petkevičaitės - Bitės gimnazijos mokiniui Airidui Induliui už piešinį „Naktyje“ .

Vandos Zarborskaitės asmeninės bibliotekos atidarymas ir konkursas „Eilėraščio menas ir jo interpretacija“ buvo iš ties džiugus ir dvasiškai praturtinantis žiemos pradžios akcentas.

Kur po metų mokysis dešimtokai?

Irmantas Butka

Klasėje apklausiau kelis mokinius, kurie man yra sakę, kad kitais metais nebesimokys Vaškų gimnazijoje. Kodėl? Tiesiog todėl, kad, pasak apklaustųjų, jiems nereikia tokio išsilavinimo, nereikalingos tos žinios, kurias galėtų įgyti 11-12 klasėse. Išėję į kitą mokyklą jie galvoja, jog įgis profesinį išsilavinimą, o tuo pačiu ir dar kažkiek mokslo žinių. Kiek kalbėjau su taip galvojančiais pasielgti klasės draugais, galutinai jie dar nėra apsisprendę, kur mokytis būtų geriausia, bet sakė greit apsispręsiantys. Nes liko juk tik geras pusmetis, nelabai daug laiko mąstyti.

Klausiau, kodėl vis dėlto ne čia, ką jau tokio prarastų dar porai metų pasilikę Vaškuose, kodėl mano, kad geriau bus kitoje mokykloje. Jie man neatsakė, bet suprantu, kad toks, tiesiog, yra jų pasirinkimas. Aišku, tie bendraklasiai nebestos į universitetus ar kolegijas ir tikriausiai rinksis liaudyje taip vadinamą paprastą darbą, mokslus „profkėje“, kur tiki, kad gaus žinių, vertingų visam gyvenimui. Gal ir savo vietą Lietuvoje atras, gal nereiks vykti į užsienį.

Pirmieji Mokinių tarybos mėnesiai

Austėja Rimkevičiūtė

Jau praėjo keli mėnesiai po rinkimų ir, rodos, naujosios Mokinių tarybos veikla stoja į reikiamas vėžes. Nors mums dar reikia daug ko išmokti iš senosios Mokinių Tarybos, bet mes visomis jėgomis stengiamės kuo sklandžiau perimti ir atlikti savo pareigas. Mokinių Tarybą sudaro keturių skirtingų

klasių mokiniai, tad mes visi žvelgiame į gimnazijos reikalus iš skirtingų perspektyvų ir ieškome geriausių rezultatų sulauksiančių idėjų. Prieš rinkimus dauguma iš mūsų vienas kito nepažinojome, tačiau greitai susibendravome ir Mokinių Taryboje jaučiamės gerai.

Taryba sau kelia daug tikslų, tokių kaip inicijuoti, planuoti ir padėti organizuoti gimnazijos renginius, akcijas, teikti siūlymus dėl mokinių neformaliojo švietimo programų veiklos, vykdyti prevencines programas ir kt. Taip pat visi Mokinių Tarybos nariai neprarado vilčių ir ryžto išpildyti pažadus, kurios pažadėjo kandidatuodami, tad prašome laukti aktyvios veiklos vaisių. Mes esame labai dėkingi visiems, kurie balsavo už mus ir tikimės nenuvilti jų lūkesčių.

PRADINUKŲ KAMPĖLIS

Kasdien vis artėja gražiausia metų šventė – Kalėdos. Jai pasiruošti jau nuo senų laikų, žmonės skiria daug laiko. Advento laikotarpiu žmonės laukdami švarina namus, atiduoda skolas, stengiasi būti geresniais, padeda vargstantiems žmonėms, kad šventų Kalėdų rytą pasitiktų švaria sąžine, ramia širdimi. Ilgais tamsiais vakarais moterys verpdavo, vyrai vydavo virves, vaikai plėšydavo plunksnas, kedendavo vilnas, vyresnieji pasakodavo pasakojimus, mindavo vaikams mįsles apie šalia esančius daiktus.

Ketvirtokai taip pat labai laukia Šv. Kalėdų. Per darbų ir technologijos pamokas gamino advento vainikus, puošė eglutę. Gruodžio 13 d. kartu su priešmokyklinio, ikimokyklinio ugdymo grupės vaikais bei 1 – 3 klasių mokiniais dalyvavo Vaškų miestelio Kalėdinės eglutės įžiebime, žiūrėjo Vaškų kultūros centre spektaklį „Ryklio rūmai“ ir susitiko su linksmu Kalėdų seneliu.

Belaukdami gražiausios metų šventės ketvirtokai dar ir kūrė eilėraščius bei pasakas. Štai keletas jų:

Rainiukas laukia Kalėdų

Katinėlis tas Rainiukas.

Nevagia nuo stalo lašinių,

Nes jis žino, kad Kalėdų metas

Ir geram reikėtų būti.

Papuošėme mes eglutę.

Katinėlis - strikt šalia.

Ir sumirgo jam akutės...

Guli eglė apversta.

Augustė Šlevaitė 4 kl.

Aš laukiu Kalėdų

Dovydas Žviedrys 4 kl.

Iš dangaus nukrito sniegės.

Už lango eglė apsnigta.

Ją reiks gražiai papuošti,

Kalėdos jau arti !

Kaip linksma ją papuošti!

Kaip linksma dekoruoti!

Dar laišką reikia pakabinti -

Kalėdos jau arti!

Kalėdos

Kalėdos artėja!

Kalėdos už kalniuko!

Jos laukia gerų vaikų.

Atneš jiems dovanų.

Vaikai žaidžia ir juokauja,

Puošia eglutes.

Skambias dainas dainuoja.

Kalėdos jau čia!

Valdas Zauka 4 kl.

Žvėrelių Kalėdos

Aš paukšteliai nunešiau grūdelių,

O laputei su vilku – gabalėlį anties.

Ką gi valgo šernas ir šernienė?

Reiks bulvyčių maišą nugabenti.

Augustė Šlevaitė 4 kl.

Užmiršta lėlė

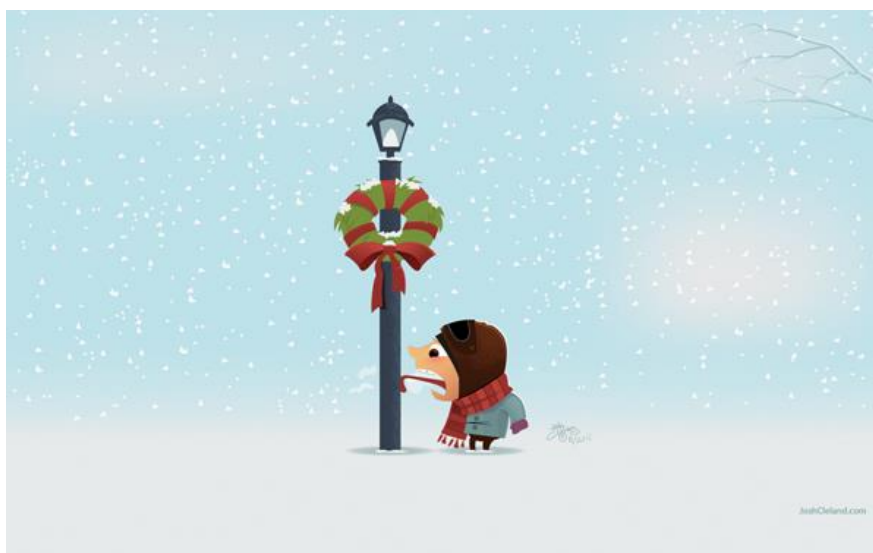
Simona palėpėje po lova rado kažkokią lėlę. Mergaitei atrodė, kad lėlė kalba, juokiasi. Simona paėmė į rankas ir iš arčiau pažiūrėjo. Lėlė buvo apiplyšusi, neturėjo vienos rankos ir vienos akies. Jos rūbai buvo ištepti guašu ir visa aplipusi voratinkliais.

Kai Simona geriau apžiūrėjo lėlę, ant kaklo pamatė užrašą „Simona“. Tai reiškė, kad tai sena jos lėlė. Mergaitė apsidžiaugė ir priglaudė lėlę prie širdies. Ji prisiminė kaip būdama maža su ja nesiskirdavo. Staiga iš lėlės plaukų išlindo pelė, ir mergaitė, netekusi žado, numetė lėlę į kampą. Pelė cypdama įlindo į sienos skylę.

Po kiek laiko Simona nusiramino. Ji suprato, kad pelės jau nebėra ir nėra ko bijoti. Ji pasiėmė lėlę ir nunešė parodyti močiutei.

Močiutė labai apsidžiaugė, kai pamatė, kad Simona atsinešė savo senąją lėlę. Močiutė lėlę išplovė, sutvarkė, o Simona ją pasodino aukštai ant spintos, kad daugiau pelė jos nepasiektų.

Austėja Budzinskaitė 4 kl.

Redaktorius	Korespondentai ir bendradarbiai	Maketuotojos	Adresas	Tiražas
Tomas Dževečka	Martynas Rimkevičius, Rokas Kaziliūnas, Kornelija Simonaitytė, Austėja Rimkevičiūtė,	Viginta Januševičiūtė, Odeta Gurklytė	Mokyklos g. 23. Vaškai.	32 egzemplioriai